

Nuru de Leeuw groeide op in een klein circus. De eigenaar van het circus was de oude Orgelman, maar eigenlijk werd het circus geleid door de slimme en handige aap Arnold.

Arnold had het circus met zoveel succes bestuurd dat hij er ijdel en verwaand van was geworden. Plotseling zei hij op een dag tegen Orgelman en Nuru de Leeuw:

'Jongens, ik heb goede zaken gedaan en flink verdiend op de beurs en nu ga ik een eigen bank oprichten. Kortom, wij nemen hier afscheid van elkaar. Of zoals ze in Frankrijk zeggen: *au revoir!*'

Hij was verdwenen terwijl zijn stem nog nagalmde. Zij hebben hem nooit weer teruggezien.

Het circus ging failliet. De oude Orgelman was niet meer zo geliefd bij het publiek en hij moest zijn geld verdienen door Nuru de Leeuw in zijn kooi op straat te laten bekijken. Maar de mensen vonden het eng en zodra ze het grote wilde dier in de gammele kooi zagen, renden ze naar de overkant. Een politieagent heeft zelfs eens argwanend om de kooi heen gelopen en geprobeerd Orgelman een boete te geven omdat hij een heel gevaarlijk dier in een kooi van bamboe hield en zo andere mensen in gevaar bracht.

'Wat moeten we nou doen?' vroeg Orgelman op een dag aan Nuru de Leeuw. 'We verdienen geen cent, we kunnen zelfs geen stuk brood meer kopen. Was je maar een kanariepietje, dan zou ik de kooi opendoen en ik je in het park vrijlaten. Maar wat nu?'

'Wat nu?' zei een stem achter Orgelman. 'Nu ben ik de enige die kan helpen.'